

[Finansministeren.]

ger, der nu gennemføres. Landsskatteretten yder jo nemlig en meget vidtstrakt service over for den enkelte skatteborger med hensyn til at få alle punkter i sagerne opklaret. Hvis ikke man havde denne ordning, skulle den enkelte skatteyder jo selv med advokatbistand — og formentlig ofte meget dyr advokatbistand — fremskaffe disse oplysninger, tilvejebringe hele det materiale, der skulle til, for at sagen kunne behandles ordentligt ved denne landsskatteret. Det ville altså blive meget dyrt og meget bekosteligt for den enkelte skatteborger. Jeg tror derfor, at det er rigtigt, som det store flertal i udvalget er enig med regeringen om at gennemføre her. Jeg vil da også lige bare nævne for hr. Foged, at det måske kan have en vis interesse, at det medlem af landsskatteretsudvalget, som var udpeget af Landbrugsrådet, jo ikke gik ind for den store ændring, som er foreslået, men for de mindre ændringer. Det kan måske også have en vis interesse for hr. Foged, at sognerådsforeningerne er gået klart imod gennemførelse af det store forslag og således ligger på samme linje som regeringen: at man skal gennemføre de mindre ændringer.

Jeg har jo givet tilsagn om i forbindelse med en ændring af ligningsloven at tage spørgsmålet om den såkaldte anden behandling op og ligeledes vende tilbage med spørgsmålet om sagsomkostningerne. Med hensyn til spørgsmålet om den ligelige behandling vil jeg her ligesom i udvalget understrege, at vi ønsker en ligelig behandling, og vi mener, at vi med en ændring af forretningsordenen og under hensyntagen til partsøffentlighedsloven kan skabe det tilstrækkelige grundlag for, at en sådan helt ligelig behandling kan gennemføres.

Johan Asmussen: Jeg havde unægtelig ikke regnet med, at socialistisk folkeparti slet ikke ville interessere sig for det beskyttelsesinstrument for den enkelte skatteyder, som landsskatteretten jo også er, og jeg beklager derfor, at jeg kom for sent i køen til at nå frem i rette tid.

Det resultat, som i form af lovforslaget om ændringerne i landsskatteretsloven kom frem efter det mangeårige og fremragende arbejde udført af et sagkyndigt udvalg, som man fra alle sider havde ønsket, var jo

særdeles beskedent. Det forekommer mig også, at det resultat, som er kommet ud af udvalgsarbejdet, er mere beskedent, end man kunne have ventet i betragtning af de ret vidtgående og ret kritiske udtalelser, som ved første behandling kom frem fra en række af de ærede ordførere. Jeg ser, at repræsentanten for venstre på sit partis vegne har støttet den henvendelse, som er fremkommet fra Erhvervenes Fællesudvalgs side om at opfordre ministeren kraftigt til at foranledige en mere vidtgående reform af landsskatteretten. Det undrer mig, at det konservative folkeparti åbenbart end ikke har kunnet deltage i denne opfordring, og det undrer mig i grunden særligt på baggrund af de ret kraftige udtalelser, som hr. Hagen Hagensen fremsatte ved første behandling, hvor han brugte udtryk i forbindelse med sikringen af skatteyderens stilling over for skattemyndighederne som „det kan simpelt hen ikke være rigtigt“, „det bør ændres“ og lignende stærke udtalelser.

Jeg har ikke fundet noget i betænkningen, som kunne belære mig om, at de kraftige ønsker og krav, som blev fremsat, skulle være opfyldt på en eller anden måde under udvalgsbehandlingen. Jeg forstår nu af det, som bliver sagt i dag, at det ene og andet spørgsmål jo nok er blevet berørt, men jeg synes, at man falder noget spagfærdigt tilbage fra de fremskudte bastioner, som man har indtaget. Jeg synes, det er et meget beskedent resultat, hvis man tænker på, hvad det er, der har været krævet.

Jeg kan se af et af udvalgsbilagene, at en række spørgsmål ønskedes drøftet med ministeren. Jeg kan også se, at et par af dem har givet sig udslag i de ændringsforslag, som man er kommet frem med nu, men der er en række af de spørgsmål, som synes at være drøftet, og som ikke har givet sig udslag i noget som helst, heller ikke i bemærkninger i betænkningen. Nu forstår jeg, at et spørgsmål som tillæggelse af sagsomkostninger har været drøftet, og at der muligvis er optræk til, at det kan løses igennem forretningsordenen. Jeg ser også, at man i det hele taget har drøftet selve indholdet af forretningsordenen. Jeg havde gerne set, om vi andre havde fået dels et eksemplar af forretningsordenen — jeg kan godt finde den frem og har også fundet den frem —